

บทบรรณาธิการ

สำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา ได้เปิดการบรรยายภาคสอง สมัยที่ ๖๕ เมื่อวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ สำนักอบรมศึกษากฎหมายฯ ขอต้อนรับนักศึกษาทุกคนที่ได้มาเป็นสมาชิกของสถาบันการศึกษาแห่งนี้

หนังสือรวมคำบรรยายเล่มนี้เป็นเล่มที่ ๑ ของภาคการศึกษานี้ ซึ่งบทบรรณาธิการจะเป็นสื่อแจ้งข่าว ความเคลื่อนไหวต่าง ๆ ตลอดจนแนวคำพิพากษาฎีกาที่น่าสนใจให้นักศึกษาทราบเป็นความรู้เพิ่มเติม แต่สิ่งที่นักศึกษาต้องปฏิบัติก็คือการฟังการบรรยาย และอ่านคำอธิบายจากอาจารย์ผู้บรรยาย จะเป็นประโยชน์และเป็นการศึกษากฎหมายที่ถูกต้องยิ่งกว่า การเก็บข้อสอบมิใช่การศึกษากฎหมายที่ถูกต้องและไม่เหมาะสมสำหรับผู้ที่จะเป็นเนติบัณฑิต

นักศึกษาที่มาฟังการบรรยายต้องแต่งกายให้สุภาพเรียบร้อยเป็นการเคารพแก่สถาบันการศึกษา ให้ความเคารพครูบาอาจารย์ และไม่ใช่เครื่องมือสื่อสารระหว่างการฟังการบรรยาย

สำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา ได้ทำการสอบข้อเขียนความรู้ชั้นเนติบัณฑิตภาคหนึ่ง สมัยที่ ๖๕ ปีการศึกษา ๒๕๕๕ ผลการสอบปรากฏดังนี้

๑. กลุ่มกฎหมายอาญา สมัครสอบจำนวน ๑๘,๒๖๔ คน มีผู้เข้าสอบจำนวน ๑๒,๓๘๘ คน มีผู้สอบได้จำนวน ๑,๗๗๐ คน (คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๒๘)

ผู้ที่ได้คะแนนสูงสุด ชื่อ นางสาวเมธินี สารสุวรรณ สำเร็จการศึกษานิติศาสตร์จากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ สอบได้ ๘๐ คะแนน

๒. กลุ่มกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ สมัครสอบจำนวน ๑๕,๔๔๖ คน มีผู้เข้าสอบจำนวน ๑๐,๖๘๐ คน มีผู้สอบได้จำนวน ๑,๕๒๑ คน (คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๒๔)

ผู้ที่ได้คะแนนสูงสุด ชื่อ นางสาวพัชรภรณ์ มีแพง สำเร็จการศึกษานิติศาสตร์จากมหาวิทยาลัยรามคำแหง และนายภูชิต เสริมศักดิ์ สำเร็จการศึกษานิติศาสตร์จากมหาวิทยาลัยขอนแก่น สอบได้ ๗๗ คะแนน (ได้คะแนนเท่ากัน ๒ คน)

๓. ผู้ที่ได้สอบได้ทั้งสองกลุ่มวิชา คือ กลุ่มกฎหมายอาญาและกลุ่มกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ จำนวน ๓๔๑ คน ผู้ที่ได้คะแนนสูงสุด ชื่อ นางสาวนาฏนภัส เหล็กเพชร กลุ่มกฎหมายอาญา สอบได้ ๗๕ คะแนน กลุ่มกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ สอบได้ ๗๐ คะแนน รวมได้ ๑๔๕ คะแนน สำเร็จการศึกษานิติศาสตร์จากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

คำถาม บุคคลที่มีสิทธิบังคับคดีได้แก่บุคคลใด

คำตอบ มาตรา ๒๗๑ บัญญัติถึงผู้มีสิทธิขอให้บังคับคดีได้ คือ คู่ความหรือบุคคลซึ่งเป็นฝ่ายชนะคดี ซึ่งเรียกว่า “เจ้าหนี้ตามคำพิพากษา” ส่วนผู้ที่ถูกบังคับคดี คือ คู่ความหรือบุคคลซึ่งเป็นฝ่ายแพ้คดี ซึ่งเรียกว่า “ลูกหนี้ตามคำพิพากษา” มาตรา ๒๗๑ ไม่ได้บัญญัติว่า ผู้ชนะคดีจะต้องเป็น “โจทก์” แสดงว่าผู้ชนะคดีอาจเป็นฝ่ายใดก็ได้ ฝ่ายใดจะเป็นฝ่ายชนะคดีต้องพิจารณาจากคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาล

(๑) ไม่ใช่บุคคลซึ่งเป็นฝ่ายชนะคดีไม่มีสิทธิร้องขอให้บังคับคดี

คำพิพากษาฎีกาที่ ๓๐๙๐/๒๕๔๔ โจทก์ฟ้องคดีขอให้จำเลยแบ่งแยกที่ดินพิพาท ศาลชั้นต้น

พิพาททำให้จำเลยแบ่งแยกที่ดินพิพาทตามคำขอของโจทก์แล้ว จำเลยยื่นคำขอรังวัดแบ่งแยกที่ดินตามคำพิพากษาของศาลชั้นต้น แต่เจ้าพนักงานที่ดินไม่อาจดำเนินการให้ได้เพราะโจทก์และจำเลยต้องร่วมกันยื่นคำขอแบ่งแยกกรรมสิทธิ์รวม จำเลยจึงให้โจทก์ดำเนินการยื่นคำขอรังวัดแบ่งแยกพร้อมกับจำเลย แต่โจทก์เพิกเฉยจำเลยจึงยื่นคำร้องขอให้ศาลชั้นต้นออกคำสั่งบังคับให้โจทก์ดำเนินการยื่นคำขอรังวัดแบ่งแยกที่ดินพิพาทนั้น ตาม ป.วิ.พ. มาตรา ๒๗๑ บัญญัติให้บุคคลซึ่งเป็นฝ่ายชนะ (เจ้าหนี้ตามคำพิพากษา) เท่านั้น ที่จะร้องขอให้บังคับคดีตามคำพิพากษาหรือคำสั่งจำเลยไม่ใช่เป็นบุคคลซึ่งเป็นฝ่ายชนะจึงไม่มีสิทธิตามบทกฎหมายดังกล่าว ที่ศาลชั้นต้นยกคำร้องของจำเลยและศาลอุทธรณ์พิพากษายืนมานั้นชอบแล้ว

(๒) ผลของคำพิพากษาทำให้โจทก์และจำเลยต่างมีสภาพเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาและลูกหนี้ตามคำพิพากษาร่วมกัน จำเลยก็มีสิทธิร้องขอให้บังคับคดีได้

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๗๘๑/๒๕๔๔ ตามคำพิพากษาถึงที่สุดของศาลชั้นต้นเป็นผลให้โจทก์และจำเลยต่างมีสภาพเป็นลูกหนี้ตามคำพิพากษาและเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาที่มีหนี้ต้องชำระต่างตอบแทนกัน ในส่วนจำเลยจะต้องโอนสิทธิครอบครองที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างให้แก่โจทก์ และโจทก์จะต้องชำระค่าที่ดินให้แก่จำเลยเช่นกัน อาศัยอำนาจตาม ป.วิ.พ. มาตรา ๒๗๒ จำเลยยอมมีสิทธิร้องขอให้ศาลชั้นต้นออกคำสั่งบังคับ เพื่อดำเนินการบังคับให้โจทก์ปฏิบัติตามคำพิพากษาได้ภายใน ๑๐ ปีตาม ป.วิ.พ. มาตรา ๒๗๑

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๒๖๔๔/๒๕๔๓ โจทก์และจำเลยต่างเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาศาลฎีการ่วมกันทั้งสองฝ่าย โจทก์และจำเลยจึงต่างมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามคำพิพากษา โจทก์และจำเลยต่างฝ่ายจึงมีสิทธิบังคับให้เป็นไปตามคำพิพากษา ซึ่งการจดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์และสิทธิครอบครองที่ดินตามคำพิพากษาโจทก์สามารถใช้คำพิพากษาแทนการแสดงเจตนาของจำเลยดำเนินการจดทะเบียนโอนที่ดินได้เพียงฝ่ายเดียวอยู่แล้ว รวมทั้งการปลดภาระจำนองของที่ดินด้วย แต่โจทก์มีภาระต้องชำระค่าที่ดินที่ค้างก่อนจึงจะมีสิทธิเรียกร้องให้จำเลยโอนกรรมสิทธิ์และสิทธิครอบครองที่ดินตามสัญญาเดิม ฉะนั้น จำเลยจึงมีสิทธิขอให้ศาลออกคำสั่งบังคับให้โจทก์ปฏิบัติตามคำพิพากษาเมื่อโจทก์ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของศาล จำเลยซึ่งเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษายอมมีสิทธิขอให้ศาลมีหมายบังคับคดีตั้งเจ้าพนักงานบังคับคดีดำเนินการให้เป็นไปตามคำสั่งได้โดยชอบ ศาลชั้นต้นออกคำสั่งและหมายบังคับคดีชอบแล้ว ไม่มีเหตุจะต้องเพิกถอนหมายบังคับคดี

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๕๓๑๐/๒๕๔๔ แม้ ป.วิ.พ. มาตรา ๒๗๑ บัญญัติให้ความฝ่ายชนะคดีเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษามีสิทธิที่จะร้องขอให้บังคับคดีตามคำพิพากษาเอาแก่คู่ความฝ่ายที่แพ้คดีคือลูกหนี้ตามคำพิพากษาได้ภายใน ๑๐ ปี นับแต่วันมีคำพิพากษาก็ตาม แต่ด้วยผลของคำพิพากษา นอกจากโจทก์ได้เป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษามีสิทธิที่จะร้องขอให้บังคับจำเลยทั้งสองโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินตามสัญญาจะซื้อขายให้แก่โจทก์พร้อมค่าเสียหายแล้ว โจทก์ยังอยู่ในฐานะเป็นลูกหนี้ตามคำพิพากษาที่จะต้องชำระหนี้ค่าที่ดินที่เหลือให้แก่จำเลยทั้งสองเป็นการตอบแทนจำเลยทั้งสองจึงมีสิทธิที่จะร้องขอให้บังคับโจทก์ชำระหนี้ค่าที่ดินที่เหลือให้แก่จำเลยทั้งสองเช่นกัน ดังนี้ เมื่อจำเลยทั้งสองได้เสนอชำระหนี้ตามคำพิพากษาให้โจทก์แล้ว และได้นำโฉนดที่ดินที่ต้องโอนกรรมสิทธิ์ให้โจทก์พร้อมค่าเสียหายกับดอกเบี้ยมวางศาลเพื่อให้โจทก์มารับไปดำเนินการให้เป็นไปตามคำพิพากษา ทั้งศาลได้มีคำสั่งให้โจทก์ชำระหนี้ค่าที่ดินที่เหลือให้แก่จำเลยทั้งสองด้วย เมื่อจำเลยทั้งสองได้ยอมชำระหนี้ให้แก่โจทก์ตาม

คำพิพากษาแล้วก็ไม่มีหนี้ที่โจทก์จะขอบังคับเอาจากจำเลยทั้งสองอีกต่อไป แต่โจทก์ยังคงมีหนี้ที่จะต้องชำระให้แก่จำเลยทั้งสองตามคำพิพากษาคือ เงินค่าที่ดินที่เหลือเป็นการตอบแทนเพื่อให้การซื้อขายที่ดินระหว่างโจทก์และจำเลยทั้งสองเป็นอันเสร็จสิ้นไป เมื่อโจทก์ได้รับคำบังคับโดยชอบแล้ว โจทก์จึงมีหน้าที่ต้องชำระหนี้ให้แก่จำเลยทั้งสองภายในกำหนดตามคำบังคับ แต่โจทก์ไม่ปฏิบัติตาม จำเลยทั้งสองย่อมมีสิทธิที่จะขอหมายบังคับคดีได้ตาม ป.วิ.พ. มาตรา ๒๗๕

(๓) บุคคลที่มีใช้คู่ความหรือบุคคลซึ่งเป็นฝ่ายชนะคดี (เจาหนี้ตามคำพิพากษา) ไม่มีสิทธิบังคับคดีได้

๓.๑ ผู้รับประโยชน์ตามสัญญาประนีประนอมยอมความที่ศาลพิพากษาตามยอม

คำพิพากษาฎีกาที่ ๓๑๓๗/๒๕๔๙

ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๗๑ ผู้มีอำนาจขอให้บังคับคดีได้คือ คู่ความหรือบุคคลซึ่งเป็นฝ่ายชนะ (เจาหนี้ตามคำพิพากษา) เจาหนี้ตามคำพิพากษาดังกล่าวอาจเป็น โจทก์หรือจำเลยในคดีนั้น หรือเป็นบุคคลภายนอกซึ่งร้องสอดเข้ามาในคดีนั้นก็ได้ แต่ผู้ร้องมิได้เป็นโจทก์ เป็นจำเลยหรือเป็นผู้ร้องสอดผู้ร้องมีฐานะเป็นแต่เพียงผู้รับประโยชน์ตามสัญญาประนีประนอมยอมความที่ศาลพิพากษาตามยอมเท่านั้น จึงมิใช่เจาหนี้ตามคำพิพากษา ไม่มีสิทธิบังคับคดีได้

๓.๒ ผู้รับโอนสิทธิและหน้าที่ในหนี้ตามคำพิพากษาจากโจทก์

คำพิพากษาฎีกาที่ ๗๕๖๗/๒๕๔๗ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๗๑

บัญญัติให้เป็นสิทธิและหน้าที่ของคู่ความหรือบุคคลซึ่งเป็นฝ่ายชนะคดีหรือเจาหนี้ตามคำพิพากษา และคู่ความหรือบุคคลซึ่งเป็นฝ่ายแพ้คดีหรือลูกหนี้ตามคำพิพากษาเท่านั้น ผู้ร้องเป็นบุคคลภายนอกที่อ้างว่าได้รับโอนสิทธิและหน้าที่ในหนี้ตามคำพิพากษาจากโจทก์ (โจทก์ได้โอนสิทธิเรียกร้องที่มีต่อจำเลยตามคำพิพากษาและการบังคับคดีให้ผู้ร้อง จึงขอให้ศาลมีคำสั่งให้ผู้ร้องเข้าสวมสิทธิเป็นโจทก์แทนโจทก์เดิม) มิใช่คู่ความในคดีหรือเป็นบุคคลผู้อยู่ในฐานะเป็นฝ่ายชนะคดีจึงไม่อาจที่จะเข้ามาสวมสิทธิโจทก์เพื่อดำเนินการอย่างใดเกี่ยวกับการบังคับคดีแก่จำเลยในคดีนี้ได้ ไม่ว่าผู้ร้องจะได้รับโอนสิทธิและหน้าที่ของโจทก์ในหนี้ตามคำพิพากษาคดีนี้มีอยู่แก่จำเลยมาโดยสุจริตและเสียค่าตอบแทนก่อนที่จะศาลจะมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของโจทก์เด็ดขาดหรือไม่ก็ตาม

คำพิพากษาฎีกาที่ ๖๔๖๒/๒๕๕๓ บุคคลที่มีสิทธิบังคับคดีตามคำพิพากษาจะต้องเป็นคู่ความหรือบุคคลซึ่งเป็นฝ่ายชนะคดี ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๗๑ ผู้ร้องเป็นบุคคลภายนอกที่อ้างว่าให้ได้รับโอนสิทธิและหน้าที่ในหนี้ตามคำพิพากษาจากโจทก์ที่มีอยู่แก่จำเลยไม่ใช่คู่ความหรือบุคคลซึ่งเป็นฝ่ายชนะคดีตามคำพิพากษา จึงไม่อาจร้องขอให้บังคับคดีได้ นอกจากนี้ การที่จะเข้าสวมสิทธิแทนคู่ความหรือบุคคลที่เป็นฝ่ายชนะคดีนั้น ต้องมีบทบัญญัติของกฎหมายให้เข้าสวมสิทธิแทนได้ เช่น พระราชกำหนดปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ.๒๕๔๐ พระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ.๒๕๔๑ พระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ.๒๕๔๔ เป็นต้น ผู้ร้องไม่ใช่บุคคลตามบทบัญญัติของกฎหมายที่ให้เข้าสวมสิทธิแทนโจทก์ ผู้ร้องจึงไม่อาจเข้าสวมสิทธิแทนโจทก์เพื่อดำเนินการบังคับคดีแก่จำเลยได้

คำพิพากษาฎีกาที่ ๒๔๑๔/๒๕๕๕ ผู้ร้องเป็นเพียงบุคคลภายนอกที่อ้างว่าได้รับโอนสิทธิและหน้าที่ในหนี้ตามคำพิพากษาจากโจทก์ที่มีอยู่แก่จำเลยทั้งสามไม่ใช่คู่ความหรือบุคคลซึ่งเป็นฝ่ายชนะคดี

ตามคำพิพากษา จึงไม่อาจร้องขอให้บังคับคดีได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๗๑ การเข้าสวมสิทธิแทนคู่ความหรือบุคคลที่เป็นฝ่ายชนะคดี ต้องมีบทบัญญัติของกฎหมายให้เข้าสวมสิทธิแทนได้ ดังเช่นพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ.๒๕๔๐ พระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ.๒๕๔๑ พระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ.๒๕๔๔ หรือการซื้อทรัพย์สินจากการขายทอดตลาดที่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ดำเนินการตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. ๒๕๔๓ เป็นต้น ผู้ร้องจึงไม่อาจเข้าสวมสิทธิแทนโจทก์เพื่อดำเนินการบังคับคดีแก่จำเลยทั้งสาม

๓.๓ เจ้านี้ตามคำพิพากษาของโจทก์

คำพิพากษาฎีกาที่ ๒๕๖๒/๒๕๕๐ การบังคับคดีนั้นตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๗๑ บัญญัติให้บุคคลซึ่งเป็นฝ่ายชนะเท่านั้นที่จะต้องขอให้บังคับคดีตามคำพิพากษาหรือคำสั่งผู้ร้อง (เจ้านี้ตามคำพิพากษาของโจทก์) ขออนุญาตเข้าสวมสิทธิแทนโจทก์เพื่อบังคับคดีแก่จำเลย ไม่ใช่บุคคลซึ่งเป็นฝ่ายชนะจึงไม่มีสิทธิตามกฎหมายดังกล่าว ทั้งไม่ใช่กรณีที่เจ้านี้จะใช้สิทธิเรียกร้องของลูกหนี้ได้ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๒๓๓ ซึ่งหมายถึงการใช้สิทธิฟ้องคดีต่อศาลโดยให้เจ้านี้เป็นโจทก์ฟ้องในนามของเจ้านี้แทนลูกหนี้ได้ รวมทั้งเรียกลูกหนี้ให้เข้ามาในคดีตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๒๓๔ มิใช่เข้าสวมสิทธิในการบังคับคดีของลูกหนี้ซึ่งเป็นสิทธิที่กฎหมายกำหนดให้เป็นสิทธิแก่บุคคลซึ่งเป็นฝ่ายชนะดังกล่าวมาแล้ว

๔. ผู้สวมสิทธิเป็นเจ้านี้ตามคำพิพากษาโดยผลของกฎหมาย มีสิทธิบังคับคดีได้

คำพิพากษาฎีกาที่ ๒๐๖๗/๒๕๔๙ โจทก์โอนสิทธิเรียกร้องที่มีต่อจำเลยซึ่งศาลได้มีคำพิพากษาบังคับตามสิทธิเรียกร้องแล้วให้แก่ผู้ร้องซึ่งเป็นบริษัทบริหารสินทรัพย์ที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๗ ผู้ร้องยอมเข้าเข้าสวมสิทธิเป็นเจ้านี้ตามคำพิพากษาโดยบทบัญญัติดังกล่าว และการเข้าสวมสิทธิเป็นเจ้านี้ตามคำพิพากษาโดยผลของกฎหมายในกรณีนี้ไม่ขัดต่อประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ภาค ๔ (และคำพิพากษาฎีกาที่ ๖๔๖๒/๒๕๕๓)

๕. ผู้ซื้ออสังหาริมทรัพย์จากการขายทอดตลาดของเจ้าพนักงานบังคับคดี ขอให้บังคับลูกหนี้ตามคำพิพากษาหรือบริวารออกไปจากอสังหาริมทรัพย์ได้ โดยถือว่าผู้ซื้อเป็นเจ้านี้ตามคำพิพากษามาตาม ป.วิ.พ.มาตรา ๓๐๙ ตริ

มาตรา ๓๐๙ ตริ เมื่อเจ้าพนักงานบังคับคดีโอนอสังหาริมทรัพย์ที่ขายให้แก่ผู้ซื้อ หากทรัพย์สินที่โอนนั้นมีลูกหนี้ตามคำพิพากษาหรือบริวารอยู่อาศัย และลูกหนี้ตามคำพิพากษาหรือบริวารไม่ยอมออกไปจากอสังหาริมทรัพย์นั้น ผู้ซื้อชอบที่จะยื่นคำขอฝ่ายเดียวต่อศาลที่อสังหาริมทรัพย์นั้นตั้งอยู่ในเขตศาลให้ออกคำบังคับให้ลูกหนี้ตามคำพิพากษาหรือบริวารออกไปจากอสังหาริมทรัพย์นั้นภายในระยะเวลาที่ศาลเห็นสมควรกำหนด แต่ไม่น้อยกว่าสามสิบวัน ถ้าลูกหนี้ตามคำพิพากษาหรือบริวารไม่ปฏิบัติตามคำบังคับให้บังคับตามมาตรา ๒๙๖ ทวิ มาตรา ๒๙๖ ตริ มาตรา ๒๙๖ จัตวา มาตรา ๒๙๖ ฉ มาตรา ๒๙๖ สัตต มาตรา ๒๙๙ มาตรา ๓๐๐ มาตรา ๓๐๑ และมาตรา ๓๐๒ โดยอนุโลม ทั้งนี้ ให้เจ้าพนักงานศาลเป็นผู้ส่งคำบังคับโดยผู้ซื้อมีหน้าที่จัดการนำส่ง และให้ถือว่าผู้ซื้อเป็นเจ้านี้ตามคำพิพากษาและลูกหนี้ตามคำพิพากษาหรือบริวารที่อยู่อาศัยในอสังหาริมทรัพย์นั้นเป็นลูกหนี้ตามคำพิพากษามาตามบทบัญญัติดังกล่าว

นายประเสริฐ เสียงสุทธีวงศ์
บรรณาธิการ